

ЛИТЕРАТУРА:

1. Арнольд И.В. Стилистика. Современный английский язык [Текст]: Учебник для вузов. / И.В. Арнольд. – 5-е изд., испр. и доп. – М.: Флинта: Наука, 2002. – 384с.
2. Головин Б.Н. Основы теории речевой культуры [Текст]: Учебное пособие. / Б.Н. Головин. – Горьковский государственный университет, 1977. – 64с.
3. Князева Е.Н., Курдюмов С.П. Основания синергетики: Синергетическое мировидение [Текст] / Е.Н. Князева, С.П. Курдюмов. – Изд. 3-е. – М.: Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2010. – 256с.
4. Леонтьев А.А. Психолингвистические единицы и порождение речевого высказывания / А.А. Леонтьев. – Изд. 5-е. – М.: КРАСАНД, 2010. – 312 с.
5. Лингвистический энциклопедический словарь [Текст] / Науч. – ред. совет изд-ва «Советская энциклопедия», Ин-т языкознания АН СССР; Гл. ред. В.Н. Ярцева. – М.: Сов. энцикл., 1990. – 682с.: ил.
6. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии / С.Л. Рубинштейн. – СПб.: Питер, 2004. – 713с.
7. Татарина И.А. Теоретические основы формирования иноязычной коммуникативной культуры. [Текст] / И.А. Татарина – Одесса: Изд. ФОР «БВВ», 2008 – 134с.
8. Федоров Б.И. Логико-информационные технологии обучения. [Текст] / Б.И. Федоров – СПб.: АППО, 2010. – 278 с.

Подано до редакції 15.07.13

УДК 159.9

О. М. Пасько

ГОТОВНІСТЬ ЯК ПІДРУНТЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПРАЦІВНИКІВ ОВС

Висвітлено питання вивчення дефініції готовності різногалузевими підходами дослідження та систематизовано відповідно до юридично-психологічних знань. Констатовано, що саме особистісно-діяльнісний підхід визначає зовнішні передумови та ставлення до професії і готовність на всіх її рівнях та запропоновано визначити його як особистісно-соціально-діяльнісний.

Ключові слова: *готовність, компетентність, ключові компетентності, особистісно-соціально-діялісна компетентнісна модель фахівця.*

Постановка проблеми. Розвиток суспільних відносин зумовлюється сукупністю певних дій та подій, які відбуваються в державі. Вагомим елементом, зазвичай, є підготовка висококваліфікованих, конкурентоспроможних фахівців із високим рівнем компетентності. Адже, якість показників професійної діяльності працівників правоохоронних органів залежить саме від спроможності відповідати певній кваліфікаційній вимозі та посаді, що займається.

Актуальність дослідження. Важливості набуває якість підготовки майбутніх офіцерів ОВС до практичної діяльності. У цих умовах актуальним є дослідження їхньої готовності до праці. Оскільки в залежності від певного рівня готовності можна визначити як кількісні, так і якісні елементи компетентного фахівця правоохоронних органів. Виникає питання щодо вивчення аспекту готовності до практичної діяльності міліціонера.

Зв'язок авторського доробку з важливими науковими та практичними завданнями. При дослідженні питань готовності до діяльності ми встановили, що науковцями (М. І. Д'яченком, Л. А. Кандибовичем, І. О. Машук, В. О. Моляко, А. А. Деркач та ін.) були систематизовані та розроблені підходи до дослідження даного феномена, але єдиних думок та ідей не визначено, та також висловлені різного роду супереч-

ливі погляди щодо складових компонентів готовності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Особливостям професійної підготовки та готовності присвячені дослідження В. А. Бодрова, Е. Ф. Зеєра, Д. А. Григор'єва, А. І. Каптерєва, А. К. Маркової, В. А. Машина, Ю. П. Поваренкова, О. С. Романової, А. І. Турчинова, В. Д. Шадрікова та ін. Психологічні аспекти професійного розвитку особистості працівників ОВС розглядають О. М. Бандурка, С. П. Бочарова, О. В. Землянська, В. Л. Васильєва, Г. Є. Запорожцева, В. С. Медведєв, А. В. Москаленко, О. Д. Сафін, О. В. Тімченко, О. М. Цільмак, Г. Х. Яворська, С. І. Яковенко та ін.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, котрим присвячується означена стаття. Проблеми готовності визначаються в багатьох наукових роботах, проте, чітке, однозначне та уніфіковане визначення даного терміну не існує, також зв'язок готовності із розвитком компетентнісної моделі фахівця ОВС не розкрито належним чином, що, на нашу думку, потребує більш детального вивчення та дослідження.

Мета наукової роботи полягає в обґрунтуванні необхідності дослідження терміну готовність із позиції підходів вивчення та встановити її зв'язок із особистісно-соціально-діялісною компетентнісною моделлю фахівця ОВС.

Для досягнення поставленої мети в роботі вирішуються наступні завдання:

- Розглянути стан наукової розробки терміна «готовність» крізь призму підходів її дослідження.
- Встановити вплив особистісно-соціально-діяльнісної компетентнісної моделі фахівця ОВС на розвиток та формування майбутніх працівників ОВС.
- Визначити взаємозв'язок готовності та компетентнісної моделі як пріоритет та основа якісної підготовки до практичної діяльності.

Новизна. Передбачається вдосконалити визначення терміна дефініції готовність та визначити взаємозв'язок та взаємозалежність готовності та компетентності.

Загальнонаукове значення. Полягає у необхідності чіткого визначення та тлумачення сутності готовності з метою встановлення прогалін на законодавчому рівні та чітких критеріїв професійної готовності працівників ОВС до певної посади.

Викладення основного матеріалу. Важливим аспектом дослідження в сучасних умовах при вивченні питань ефективної підготовки майбутніх фахівців є визначення їх готовності до виконання встановлених на законодавчому рівні функціональних обов'язків. Так, тлумачний словник російської мови [1] під готовністю розуміє загальну готовність до будь-якої дії, завдання. Словник психолога [2] передбачає її як сформованість психологічних властивостей, без яких неможливе успішне оволодіння діяльністю. Інший психологічний словник [3] – готовність до дії визначає установкою, спрямованою на виконання деяких дій, припускає: наявність певних знань, умінь, навичок, а також готовність до протидії перешкодам, які виникають у ході виконання дії.

У дисертаційному дослідженні І. О. Машук [4] надає наступне визначення готовності: «це особливий психічний стан, зумовлений комплексом об'єктивних та суб'єктивних чинників, який характеризується оптимальною мобілізацією всіх ресурсів організму й утворюється внаслідок розвитку сукупності особистісних якостей та завдяки цілеспрямованій підготовці особистості» Під «сукупністю особистісних якостей» науковець розуміє передусім професійно-значущі якості особистості, у тому числі інтелектуальні та вольові здібності; наявність індивідуально-оптимального рівня емоційного збудження; наявність професійної спрямованості, установок, мотивів, потреб; усвідомлення цілей; наявність професійних знань, навичок та вмій.

Так, К. К. Платонов [5] виділяє три значення терміна готовність до праці: 1) результат трудового виховання, який виявляється в бажанні та усвідомленні необхідності приймати участь у спільній трудовій діяльності; 2) як готовність до певної праці, яка стала професією, результат професійного навчання, виховання і соціальної зрілості особистості; 3) як готовність до тієї, яку безпосередньо очікує в майбутньому чи в певних відомих або можливих умовах діяльності, як стан психологічної мобілізації.

Тлумачення поняття готовності до професійної дія-

льності, пропонують С. Д. Максименко та О. М. Пелех [6], де готовністю до того чи іншого виду діяльності розуміють цілеспрямоване вираження особистості, що включає її переконання, погляди, відношення, мотиви, почуття, вольові та інтелектуальні якості, знання, навички, уміння, установки.

Виходячи з зазначених термінів видно, що єдиної точки зору серед науковців не має, кожен автор дає власне тлумачення цьому слову і відповідно обгрунтовує його. Крім того розглядається як «готовність до дії», «готовність до практичної діяльності» та «готовність до праці». Тому, на нашу думку, у першу чергу слід визначити етимологію терміна «готовність».

Термін та сутність «готовності» у вітчизняній науці досліджувались відповідно до різних підходів. Більшість авторів визначає особистісний та функціональний, проте, узагальнивши наукові надбання вітчизняних науковців, ми визначили наступні підходи:

❖ *особистісний* (Б. Г. Анан'єв, Л. М. Божович, Л. С. Виготський, Р. В. Габдреев, А. Г. Ковальов, Є. Т. Козлов, І. С. Кон, В. А. Крутецький, Л. В. Лежніна, А. Н. Леонт'єв, В. С. Мерлін, Ф. Т. Михайлов, С. Л. Рубінштейн, А. Л. Свенцицький, В. В. Столиць, А. Х. Спіркін, В. Ф. Сафін, В. В. Столін, І. І. Чеснокова, Є. В. Шорохова, О. П. Щотка та ін.);

❖ *функціональний* (В. О. Алаторцев, Ф. Генон, Є. І. Ільїн, А. Б. Леонов, Н. Д. Левітов, В. Т. Мишкіна, Л. С. Нерсесян, В. Н. Пушкин, А. Ц. Пуні);

❖ *системний* (К. А. Абульханова-Славська, А. А. Бодальов, А. В. Брушлінський, Л. С. Виготський, І. Л. Гальперін, В. М. Гордон, В. Т. Зінченко, Я. Л. Коломінський, Т. В. Кудрявцев, О. М. Лукашев, А. В. Сухарьов, В. Д. Шадриков та ін.);

❖ *особистісно-діяльнісний* (А. А. Деркач, М. Н. Д'яченко, Л. А. Кандибовіч, Є. А. Клімов, К. К. Платонов, Е. С. Чугунова та ін.).

Невирішеним залишається єдність наукових думок щодо критеріїв та сутності терміна «готовність», що, у свою чергу, призводить до багатогранності його тлумачення і розуміння. Як наслідок цього, виникає проблема висунування чітких елементів готовності. Тому, ми вважаємо за доцільне визначити та проаналізувати існування різних підходів і встановити єдине уніфіковане розуміння цього терміна.

У рамках *особистісного підходу* здійснюється вивчення якості й властивості особистості, що засновані на розумінні готовності до професійної діяльності як результат професійної підготовки і навчання. На думку Б. Г. Анан'єва [7, С.114], такий контекст дозволяє трактувати готовність як властивість і якість особистості; «прояв здібностей», спектр професійних здібностей (умій); прояв професійної спрямованості та професійної самосвідомості; стійку характеристику особистості.

На думку Л. В. Лежніної [8] структура готовності на даному рівні розглядається як симптокомплекс ознак: вольові якості, спрямованість інтелектуальних процесів, спеціалізована спостережливність, творча уява, здібність до саморегуляції та ін.

Як «...властивість особи, яка зумовлює її суспі-

льно значущу поведінку і включає в себе, поряд із системою мотивів і завдань, також здібності людини виконувати ту або іншу корисну діяльність» розглядає готовність С. Л. Рубінштейн [9, С.119].

Так, О. П. Щотка [10] на підставі аналізу основних підходів до вивчення психологічної готовності особистості зазначає, що дослідження психологічної готовності доцільно здійснювати в межах особистісного підходу, згідно з яким готовність розглядається як стійке системне утворення, яке виникає в результаті підготовленості до реалізації певного виду активності.

На думку А. Л. Свенцицького [11] та А. Г. Ковальова [12] особистісний підхід ґрунтується на вивченні концепції особистості. Вони вважають, що об'єктом вивчення стають окремі характеристики особи професіонала та розглядають професійну готовність фахівця як цілеспрямовану реалізацію внутрішніх можливостей особи при виконанні нею конкретних професійних завдань на основі активної емоційно-вольової регуляції своїх можливостей, поведінки і діяльності.

Тобто, готовність розглядається як прояв індивідуально-особистісних особливостей та процес формування морально-психологічних якостей особистості, що визначають ставлення до професійної діяльності, забезпечують її успішне здійснення.

На нашу думку, даний підхід визначає достатньо важливу особливість особистості – її внутрішнє переконання до готовності. Доречним є також урахування індивідуально-особистісних якостей та мотивації, які є вагомими в поведінці людини при виконанні професійних обов'язків.

Проте, особистісний підхід не повною мірою розкриває спектр готовності особистості. Недостатньо вивчаються зовнішні фактори, що можуть змінювати поведінку відповідно до змін суспільних та правових відносин. Також не враховується можливість удосконалення індивідуально-особливостей людини і, відповідно, підвищення рівня готовності.

Прибічники *функціонального підходу* розуміють готовність як тимчасову дію і працездатність. Суть її вони бачать в активізації психічних функцій. Розглядається як тимчасовий ситуативний стан людини на діяльність, актуалізація і пристосування власних особистісних якостей та властивостей і можливостей для успішних дій у певних умовах, як уміння якісно мобілізувати та налаштувати необхідні фізичні й психічні ресурси для реалізації діяльності, стан концентрації можливостей людини, що досягають найвищого ступеню і виявляються до, під час виконання та по завершенні діяльності.

Розглядаючи готовність на функціональному рівні, Н. Д. Левітов [13, С.89] розуміє її як тимчасову готовність і працездатність. Суть її він бачить в передстартовій активізації психічних функцій. На думку В. Т. Мишкіної [14, С.43], готовність слід розглядати як професійну готовність, а останню як складову професіоналізму.

Так, А. Ц. Пуні [15] у структурі готовності вста-

новлює симптомокомплекс характеристик особистості. До структури належать воля, спрямованість інтелектуальних процесів, спостережливість, увага, емоції, гнучка увага, саморегуляція.

Сутність та зміст функціонального підходу полягає у припущенні, що готовність розглядається як певний психічний стан індивіда і є тимчасовим. Проте, може бути короткочасним або довготривалим залежно від активізації психічних функцій, які домінують у даний момент.

Важливість та значущість даного підходу, на нашу думку, пов'язана з умінням мобілізувати себе психічно і фізично та бути готовим до діяльності, що є необхідним для концентрації власних можливостей та властивостей у певній ситуації.

Проте, прибічники даного підходу в більшості випадків асоціюють не як готовність до будь-чого, а тільки як готовність до професійної діяльності. Чим обмежують коло вивчення більш широких особливостей, всебічного дослідження особистості у певній нетиповій ситуації.

Основою вивчення професійної готовності особи з позицій *системного підходу* є розгляд професійної готовності через пізнання людиною своїх внутрішніх можливостей і реалізацією їх для досягнення бажаного результату в його професійній діяльності. Основна ідея даного підходу полягає у залученні людини в активні творчі взаємозв'язки і взаємодії її як суб'єкта діяльності та спілкування.

Так, В. П. Зінченко [16, С.76], В. М. Гордон та Я. Л. Коломінський [17, С.67] та ін. зазначають, що розгляд єдності суб'єктного і діяльнісного компонентів особи вказує на те, що всі її якості є похідними від індивідуальних здібностей і соціального середовища та визначаються їх закономірностями.

На думку О. М. Лукашева [18, С.31] системний підхід є найбільш продуктивним у розкритті сутності терміна «готовність», особливість його він визначає на прикладі оперуповноваженого кримінального розшуку – це наявність професійно-прикладних знань, умінь, навиків, тобто співвідношення між особою і вимогами, які їй пред'являються професією; а також при цьому враховуються активність особи співробітника ОВС, його ставлення до оперативно-службової діяльності, мотивація.

В. Д. Шадріков [19] підкреслює, що готовність може розглядатися не тільки як робоча мобілізація професійних і психологічних можливостей, але і як вищий професіоналізм, заснований на різноманітних, відібраних соціальним досвідом і професією резервах, компенсаціях і заміщеннях, що породжує самовдосконалення природних даних, особистого досвіду та практики.

Порівняльно-аналітичні дослідження, виконані під керівництвом Т. В. Кудрявцева та А. В. Сухарьова [20], спрямовані на розуміння специфіки процесу готовності особи професіонала у різні сферах діяльності.

Ми погоджуємось із представниками такого підходу щодо всебічного вивчення особистості. Справді,

слід урахувати і внутрішні фактори, що впливають на поведінку особистості, і зовнішні – що її зумовлюють. І важливим елементом, на наш погляд, при готовності особистості до професії є індивідуально-психологічні якості та особливості, знання, уміння, навички спроможність їх виконувати та, звичайно, мотивація.

На *особистісно-діяльностному рівневі* готовність визначається як цілісний прояв усіх сторін особи, що дає можливість ефективно виконувати свої функції.

Так, з позицій особистісно-діяльностного підходу проблему готовності до педагогічної діяльності досліджував А. А. Деркач [21]. Він визначає готовність як цілісний прояв усіх сторін особи вихователя, виділяючи пізнавальні, емоційні, мотиваційні компоненти: «Формування готовності означає утворення системи таких мотивів стосунків, установок особи, накопичень знань, умінь, навиків, які, активізуючись, забезпечують вихователів можливість ефективно виконувати свої функції».

Психологічна готовність до професійної діяльності має ще один аспект, оскільки велика емоційна значущість завдань, можливість настання негативного результату, надмірна відповідальність і тривалі стреси можуть призвести до стану відмови, переключенні активності на інших, інколи складна мета без необхідної впевненості на її реалізацію.

Виходячи з особливостей особистісно-діяльностного підходу, слід зазначити важливість характеристики внутрішніх особливостей та зовнішніх факторів готовності до будь-чого. Проте, більшість дослідників у цій галузі визначають готовність до праці.

На наш погляд, кожен із визначених підходів має своє раціональне зерно і право на існування, але ми певною мірою є прибічниками останнього підходу. Оскільки при визначенні готовності ми розглядаємо професію працівника правоохоронних органів, що характеризується типом професії «людина-людина» (за С.О. Клімовим). І відповідно, саме особистісно-діяльнісний підхід визначає зовнішні передумови та ставлення до професії та готовність на всіх її рівнях.

Проте, особистісно-діяльнісний підхід щодо визначення готовності слід розширити з точки зору його соціальної значущості і особливостей орієнтації у колі сучасних правовідносин. Тому, ми пропонуємо його визначати як особистісно-соціально-діяльнісний.

Необхідність розширення цього підходу зумовлюється соціальними, економічними та політичними змінами у сучасному суспільстві, які охоплюють усі сфери життєдіяльності, у тому числі й освітній, що спрямована на впровадження Україною Болонської системи. Поряд із цим, сьогодні актуальності набуває компетентнісно-зорієнтований підхід у вищих навчальних закладах МВС України, пов'язаний з тим, щоб особа, яка отримала освіту, швидко вливалась у трудову діяльність із міцними теоретичними і практичними знаннями, і протягом виконання служби в ОВС підвищувала свій професіоналізм.

Нами була виведена особистісно-соціально-діяльнісна компетентнісна модель працівника ОВС [22], що є основою розгляду готовності саме крізь призму трьох типів ключових компетентностей – особистісної, соціальної та діяльнісної. Саме тому, відповідно до даної моделі, ми пропонуємо розглядати готовність крізь призму особистісно-соціально-діяльнісного підходу та визначати наступні складові:

особистісний компонент – готовність адекватно визначати власні можливості, у разі необхідності їх розвивати та вдосконалювати; бути повноцінним членом держави, який повинен уміти забезпечувати власний фізичний, духовний та культурний розвиток. Оскільки працівник ОВС знаходиться в постійному колі суспільних відносин, він повинен бути взірцем щодо власних життєвих позицій, особистісного ставлення до держави, культури тощо;

соціально-діяльнісний компонент – готовність взаємодії працівника міліції із соціумом і тими мікро- та макро-групами, в яких він перебуває повсякденно, тобто взаємовідносини із навколишніми, уміння орієнтуватись у колі сучасних правовідносин, знаходити правомірні психологічні прийоми спілкування з метою отримання необхідної інформації. Та зумовлюється обізнаністю особистості в сучасних тенденціях розвитку соціуму і на основі цього формуються професійні здібності;

діяльнісний компонент – готовність до засвоєння та здійснення провідного виду діяльності

Усі три компоненти особистісно-соціально-діяльнісного підходу щодо визначення та сутності терміну готовність у повній мірі розкривають його значення та важливість для самовдосконалення особистості у соціумі відповідно до обраного типу професії.

Висновки. Таким чином, ми визначили, що готовність до практичної діяльності курсантів ВНЗ МВС України визначається сформованістю в них ключових компетентностей, які складають особистісно-соціально-діяльнісний компетентнісний модель фахівця та належний рівень їх розвитку визначає ступінь здатності молодого офіцера до служби в ОВС.

Отже, проаналізувавши літературні джерела, встановлюємо, що особистісно-соціально-діяльнісний підхід більш детально та всебічно охоплює поняття готовність, ми надаємо власне визначення даного терміна – це інтегральний стан, який забезпечує діяльність та бездіяльність у певній сфері (особистісна, соціальна, професійна). У більшості випадків готовність до професії залежить від внутрішньої установки особистості та її мотиваційної спрямованості на справу.

Перспективи використання результатів дослідження. Дослідження готовності з урахуванням компетентнісного підходу сприятиме якісній підготовці фахівців ОВС, що забезпечить, у свою чергу, високий рівень професіоналізму та якісного виконання основних завдань міліції відповідно до чинних нормативно-правових актів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Толковый словарь русского языка [Электронный ресурс]. – Электрон. дан. (1 файл). – Режим доступа : <http://www.vedu.ru/ExpDic/6015>. – Название с экрана.

2. Словарь психолога [Электронный ресурс]. – Электрон. дан. (1 файл). – Режим доступа : <http://www.sesos.su/printword.php>. – Название с экрана.

3. Психологический словарь [Электронный ресурс]. – Электрон. дан. (1 файл). – Режим доступа : <http://www.sesos.su/shows.php>.

4. *Машук І. О.* Формування психологічної готовності учнів спеціалізованих загальноосвітніх закладів міліції до навчально-службової діяльності в системі МВС України : дис. канд. психол. наук: 19. 00. 06 [Электронный ресурс] / І. О. Машук. – 2009. – Электрон. дан. (1 файл). – Режим доступа : <http://disser.com.ua/content/352140.html>. – Название с экрана

5. *Платонов К. К.* Структура и развитие личности / К. К. Платонов. – М.: Наука, 1986. – С. 42.

6. *Максименко С. Д.* Фахівця потрібно моделювати (Наукові основи готовності випускника педвузу до педагогічної діяльності) / С. Д. Максименко, О. М. Пелех // Рідна школа. – 1994. – №3-4.

7. *Ананьев Б. Г.* Индивидуальное развитие человека и константность восприятия / Б. Г. Ананьев, М. Д. Дворяшина, Н. А. Кудрявцева. – М.: Просвещение, 1986. – 212 с.

8. *Лежнина Л. В.* Готовность психолога образования к профессиональной деятельности: этапы, механизмы, технологии формирования.: автореф. дис. на здобуття ступеня докт. психол. наук: 19. 00. 06 «Юридическая психология» [Электронный ресурс] / Л. В. Лежнина. – 2009. – Электрон. дан. (1 файл). – Режим доступа : http://dibase.ru/article/14122009_lezhninalv3. – Название с экрана.

9. *Рубинштейн С. Л.* Человек и мир [В кн.: Проблемы общей психологии] / С. Л. Рубинштейн. – М., 1973. – 424 с.

10. *Щотка О. П.* Формування психологічної готовності студентів педагогічних університетів до професійно-управлінського самовизначення: автореф.

LITERATURE

1. Explanatory dictionary russian language [Electronic resource]. - Electrons. dan. (1) file. - Mode of access: <http://www.vedu.ru/ExpDic/6015>. - Title s screen.

2. Dictionary psychologist [Electronic resource]. - Electrons. dan. (1) file. - Mode of access: <http://www.sesos.su/printword.php>. - Title s screen.

3. Psychological dictionary [Electronic resource]. - Electrons. dan. (1) file. - Mode of access: <http://www.sesos.su/shows.php>.

4. *Mashuk I.* Formation of psychological readiness of students of specialized educational institutions to police training and performance management in the Ministry of Internal Affairs of Ukraine: dis. candidate. Psychology. Science 19. 00. 06 [Electronic resource] / IO Mashuk. -

дис. на здобуття ступеня канд. психол. наук: спец. 19.00.07 «Педагогічна та вікова психологія» / О. П. Щотка. – К., 2003. – 21 с.

11. *Свенцицкий А. Л.* Социально-психологический климат первичного производственного коллектива как объект исследования [Социальная психология и социальное планирование] / Под ред. Е. С. Кузьмина, А. А. Бодалева. – Л., 1973. – С. 56-68.

12. *Ковалев А. Г.* Личность воспитывает себя / А. Г. Ковалев. – М.; Политиздат, 1988. – 256 с.

13. *Левитов Н. Д.* Психологическое состояние беспокойства-тревоги. / Н. Д. Левитов // Вопросы психологии. – 1996. – №1. – С. 88-93.

14. *Мышкина В. Г.* Психологическая готовность к художественно-творческой деятельности / В. Г. Мышкина. – М.: Панорама, 1991. – 160 с.

15. *Пуни А. Ц.* Психологическая подготовка к соревнованию в спорте / А. Ц. Пуни. – М., 1969. – 88 с.

16. *Зинченко В. П.* Методологические проблемы психологического анализа деятельности [Текст] / В. П. Зинченко, В. М. Гордон // Системные исследования. Ежегодник. – 1975, М. – С. 76.

17. *Коломинский Я. Л.* Психология общения / Я. Л. Коломинский. – М., 1974. – 108 с.

18. *Лукашев А. М.* Развитие профессиональной готовности сотрудников подразделений уголовного розыска органов внутренних дел : дис. канд. пед. наук: 13.00.03 / Алексей Михайлович Лукашев. – М., 2005. – 200 с.

19. *Шадриков В. Д.* Деятельность и способности / В. Д. Шадриков. – М.: Логос, 1994. – 320 с.

20. *Кудрявцев Т. В.* Психология технического мышления [Процесс и способы решения тех. задач] / Кудрявцев Т. В. – М.: Педагогика, 1975. – 303 с.

21. *Деркач А. А.* Методолого-прикладные основы акмеологических исследований / А. А. Деркач. – М.: РАГС, 1998. – 225 с.

22. *Пасько О. М.* Компетентнісна модель фахівців органів досудового слідства / О. М. Пасько // Наук.-практ. журнал Південного наук. Центру АПН України. – 2009. – № 1. – С. 107 – 111.

2009. - Electrons. dan. (1) file. - Mode of access: <http://disser.com.ua/content/352140.html>. - Title Screen with

5. *Platonov K.* The structure and development of personality / KK Platonov. - Moscow: Nauka, 1986. - S. 42.

6. *Maksymenko S.D.* Specialist to simulate (Scientific Basis Technicalities graduate preparedness for teaching activities) / SD Maksymenko, O. Pelech / / Mother School. - 1994. - № 3-4.

7. *Ananiev B.G.* Yndyvudualnoe Development of human perception and constancy / BG Ananiev, MD Dvoryashyna, NA Kudryavtseva. - M.: Education, 1986. - 212 p.

8. *Lezhnyna L.* Psychological Preparedness Education K professyonalnoy activities: etapy, mechanisms for, technology formation.: Author. Thesis. for the degree of Doctor.

psychol.nauk 19. 00. 06 "Legal Psychology" [Электронны resource] / L. In Lezhnyna. - 2009. - Electrons. dan. (1) file. - Mode of access: http://dibase.ru/article/14122009_lezhninalv/3. - Title screen.

9. *Rubinstein S.L.* Man and peace [in the book: Problems GENERAL Psychology] / S. Rubinstein. - M., 1973. - 424 p.

10. *Schotka A. P.* Formation of psychological readiness of students of pedagogical universities to professional and managerial self: Author. Thesis. for the degree of candidate. Psychology. sciences specials. 19.00.07 "Educational and Developmental Psychology" / AP Schotka. -, 2003. - 21 p.

11. *Sventsyt'skyy A.L.* Socio-psychological climate is industrial grade pervychno - collective As an object of study [Sotsyalnaya psychology and sotsyalnoe Planning] / Ed. E. Kuzmina, AA Boda-lion. - L., 1973. - S. 56-68.

12. *Kovalev A.G.* Personality education himself / A. H.Kovalev. - M.; Politizdat, 1988. - 256 p.

13. *Levitov N.D.* Psychology Status bespokoystva-anxiety. / ND Levitov // Questions of psychology. - 1996. - № 1. - S. 88-93.

14. *Myshkin V.G.* Psychology Preparedness K-tvorcheskoy artistic activities / VG Myshkin. - Moscow: Panorama, 1991. - 160 p.

15. *Pune A.* Ts Psychology preparing for sorevnova-

nyuu the dispute / A. Central Pune. - M., 1969. - 88 p.

16. *Zynchenko V.P.* Methodological problems of psychological analysis activities [Text] / VP Zinchenko, V. Gordon // Systemic study. Ezhehodnyk. - 1975, Moscow - p.76.

17. *Kolomynskyy Y.L.* Communication Psychology / YL Kolomynskyy. - M., 1974. - 108 p.

18. *Lukashev. A.* Development professyonalnoy readiness of staff units of uholovnoho rozyyska the internal affairs: dis. candidate. ped. sciences: 13.00.03 / Alexei Mikhailovich Lukashev. - M., 2005. - 200 p.

19. *Shadrykov V.D.* Activities and abilities / VD Shadrykov. - Moscow: Logos, 1994. - 320p.

20. *Kudryavtsev T.* Psychology tehnycheskoho thinking [Process and Methods technical solutions. Problems] / Kudryavtsev TV - Moscow: pedagogy, 1975. - 303 p.

21. *Derkach A.A.* Methodologies prykladnye akmeolohycheskyh Fundamentals of research / A. Derkach. - Moscow: RAGS, 1998. - 225 p.

22. *Rostunov T.* Formation professyonalnoy suitability / T. Rostunov. - M., 1984. - 176 p.

23. *Pasko A.* Competence model of pre-trial specialists / A. Pasko // scientific-practical. Southern journal Science. Centre for Pedagogical Sciences of Ukraine. - 2009. - № 1. - S. 107 - 111.

Подано до редакції 08.07.13